

Letterkunde opdracht

1. Geef een samenvatting van jouw verhaal.

De hoofdpersoon in dit hoofdstuk (H4) is 10 jaar oud, en hij/zij heeft 7 familieleden verloren. Zijn/haar opa Ernest, overgrootmoeder Henriette, overgrootvader Fernand, betovergrootmoeder Colette, betovergrootvader Alphonse, betovergrootmoeder Léonie en betovergrootvader Andrea. Ze liggen allemaal op dezelfde begraafplaats, maar die staat onder water. Door het water zouden de kisten beschadigd kunnen raken, dus ze moeten verplaatst worden. Hij/zij gaat er elke avond met zijn/haar vrienden heen, en dan spelen ze een spel: wie het langste stil kan blijven en geen licht aandoet heeft gewonnen. Ook kijken ze vaak horrorfilms en spelen ze horrorspellen.

Dan is de dag aangebroken dat de kisten worden verplaatst, en zijn/haar oma vertelt over de begrafenis van haar vader met witte rozen die werden gestrooid. Dan vertelt ze over haar man, opa Ernest. De hoofdpersoon heeft opa Ernest niet heel goed gekend, is de verhuizing een kans om echt afscheid te nemen? Oma deelt foto's uit van alle familieleden die vandaag worden verplaatst, en ze vertrekken naar de begraafplaats. Ze zijn er heel vroeg, voor 8:00u, en ontmoeten daar de rest van de familie. Elke kist wordt door 4 mensen getild en verplaatst. De hoofdpersoon hielp mee, en nam afscheid terwijl hij/zij overal stond.

2. Wie is/zijn de hoofdpersoon/hoofdpersonen? Als je er meer hebt, waarom vind je dat er meer hoofdpersonen zijn?

De hoofdpersoon is degene die het verhaal vertelt, maar in dit hoofdstuk wordt het verhaal verteld vanuit het ik-perspectief dus er wordt geen naam gegeven. De oma en de vader zijn misschien ook hoofdpersonen, omdat die degene zijn waar de hoofdpersoon 's ochtends bij is voor de verhuizing.

3. De titel van het boek is *Dire au revoir*. Verklaar die titel aan de hand van jouw verhaal.

Dire au revoir betekent: afscheid nemen. Hoofdstuk 4 gaat over doodskisten verhuizen vanwege een overstroomde begraafplaats, en hierdoor kan er (in sommige gevallen nog een keer) afscheid genomen worden.

4. Wat vind je van het verhaal? Waarom vind je dat?

Wij vinden het een zielig verhaal, omdat de hoofdpersoon ook nog zo jong is en meemaakt dat zijn/haar familieleden dood zijn. Ik vond op 8-jarige leeftijd de begrafenis van mijn opa al heel heftig, laat staan je familieleden opgraven en de doodskisten zelf vasthouden.

5. Als je zelf een verhaal als dit zou schrijven (met dit thema en met deze personen), hoe zou jij het dan hebben laten verlopen en eindigen?

Wij zouden er een soort mysterie van maken, dat de doodskisten er bijvoorbeeld niet lagen toen ze werden opgegraven en dat de familie dat raadsel gaat oplossen. Een soort detectiveverhaal.

6. Is het een moeilijk verhaal? Waarom?

Wij vonden het best moeilijk om te begrijpen, want af en toe was het erg lastig verwoord. Vooral de gevoelens van de hoofdpersoon waren lastig omschreven. Ook ging het verhaal steeds van het een naar het ander wat het best lastig maakte.

7. In de aanhef hierboven staat dat de tekst soms raak geformuleerd is en soms humoristisch. Ben je het daarmee eens vanuit jouw verhaal? Waarom?

Qua humor zijn we het er wel mee eens, maar we vonden het niet altijd raak geformuleerd. Er zaten wel wat stukjes humor in, zoals bijvoorbeeld het grapje wat de vader maakte op de begraafplaats tijdens zijn 'vaarwel speech'. Maar zoals we bij de vraag hierboven al zeiden, vonden we vooral de gevoelens van de hoofdpersoon moeilijk omschreven.